

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ecclesiasticorum Vita, Moribus, Officiis Libri Tres

Schevichavius, Gisbertus

Mogvntiae, Anno M.DC.XXI.

Cap. II. Omnimodam A Clericis perfectionem requirit Christus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42349

*Ut ansa ansa
into ue ita
in prudentia
& caritate
inuicem om
nes inbarent
virtutes.* fundamentum & vinculum est prudentia, vt docet S. Thomas 1. 2. q. 65. art. 1. in c. ita & diuinitus ingenitarum virtutum sedes & colligatio est caritas, vt ibidem probatur artic. 2.

§. Hæc & aliorum SS. Patrum quos libenter Beatus Thom. sequitur, sententia est Ambr. in c. 6. Lu. 1. 5. Connexa sibi sunt, concatenatæq; virtutes, vt qui vnâ habet, plures habere videatur: & sanctis vna competit virtus, sed eius qua fuerit vberior, vberius est pramium. Vnicuiq; plura pramia, quia plura incentiua virtutum. Sed q; in aliquo merito copiosius, hoc etiam in pramio redundantius. S. Aug. 1. 6. de Trin. c. 4. Virtutes, inquit, qua sunt in animo nullo modo separantur ab inuicem. Et D. Greg. 1. 22. Mor. c. 1. Vna virtus sine aliis, aut omnino nulla est aut imperfecta.

§. Vult Apostolus Tit. 1. v. 8. vt sit sanctus, id est, purus, innocens, honestus Clericus, quam sanctitatem in Ordinis Sacramento accipiunt gratiam nimirum justificantem, & ea à Deo ad iumenta quib. & in gratia eadem perseverare, & Ecclesiæ munia ritè decenter & sanctè obire possit. 1. Tim. 4. v. 14. 2. Tim. 1. v. 7. Vbi Theodor. Oecumen. Theoph. clarissimè pronunciant: in Ordinatione S. Spiritus dari gratiam, quæ piis studiis & oratione fouenda sit, sicut oleo fouetur ignis.

CAP. II.

OMNIMODAM A CLERICIS
perfectionem requirit Christus.

§. EAndem similemque virtutum abtolutionem ab Ecclesiasticis & præsertim Sacerdotib. Apostolorum successorib. postulat iure suo Saluator Matt. 5. v. 13. Vos, inquit estis sal terra. Vt sicut sal insipidis sapore reb. dat, easq; ne corrumpantur, conseruat, ita & vos insultos hoës sapientia & virtute condianis docendo veritatem & exemplo bonis in morib. confirmando. Ibid. v. 14. Vos estis lux mundi, vt cum doctrina & probi-
tate

tate vestra illustretis. Eodem versu: *Non potest ciuitas abscondi supra montem posita, cui scil. vos similes estis. Itaq; neq; latebras sceleribus quaerere potestis, neq; vt veritatem non doceatis vos abscondere & occultare. Et v. 16. Neq; accedunt lucernam & ponunt eam sub modio, sed super candelabrum, vt luceat omnib. qui in domo sunt. Accendi vos vt lucernas non vt lateatis sed doctrina & sanctitate luceatis. Proinde v. 17. Sic luceat lux vestra coram hominib. vt videant opera vestra bona & glorificent patrem vestrum, qui in caelis est. Et v. 20. Qui fecerit & docuerit, hic magnus vocabitur in regno caelorum.*

§. Nec admirabuntur Ecclesiastici tantam vel Apostolum vel Christum Dominum ab iis exigere virtutem & perfectionem, si quantam etiam à vulgaribus Christianis requirat, considerauerint, cum tamen his multo magis ratione status, pmissionis, excellentium donorum, commoditatis & prouentuum obligentur. Nam vt ait Dominus Luc. 12. v. 48. *Omni cui multum datum est, multum quaeretur ab eo, & cui commendauerunt multum, plus petent ab eo.* Et si n. discipulis loqueretur idem tamen & nobis dictum, p suatum & id etiam imirandum esse voluit. *Dubitare*, inquit S. Leo serm. 9. de Quadrag. *non debemus non solum ad discipulos Christi, sed ad cunctos fideles, totamq; Ecclesiam pertinere, qui salutare suum in iis qui adorant, vniuersaliter audiebat. Quapropter & illos hisce verbis compellat Matt. 28. v. 10. Docentes eos seruare omnia quaecunq; mandauit vobis. Et Mar. 3. v. 27. q; vobis dico, omnib. dico, vigilate.*

Clericus seculari debet esse melior.

§. Iam v. quam non perfectionem à singulis requirit Christianis? Nam in Deum quidem quam fidem, spem, timorem, assiduum precatationis studium, amore in toto corde, in tota anima & in omnib. virib. p̄finit? In proximum q̄ accurata p̄scribit mandata? Iubet illū eque diligere à nobis atq; nos ipsos diligimus, misericordiam oem in eius calamitatib. exhibere & patientiam in quibusvis seruare iniuriis, auferenti palliū addatur vltro & tuni-

Quanta virtutu praestantia & a secularibus exigitur.

& tunica, percutienti maxillam præbeatur & altera diligamus inimicos, & beneficiamus his qui oderunt nos, oremus pro persequentibus, & calumniantibus nos. Erga nos ipsos quomodo majora postulasset, quam semper vigilare, vitam odisse, ferre crucem, abnegare nos totos, perdere animam, renunciare omnibus, quæ possidemus, vendere & dare eleemosynam, intrare per angustam portam, vim facere regno cælorum? Denique ait Matth. 5. v. 48 *Estote vos perfecti sicut pater vester cælestis perfectus est.* Iacob. 1. v. 4. *Sitis perfecti & integri, in nullo deficientes.* 1. Pet. 1. vers. 15. *Vt & ipsi in omni conuersatione sancti sitis, quoniam scriptum est, Leuit. 11. v. 44. & 19. v. 2. Sancti eritis, quoniam ego sanctus sum.* 1. Ioannis 3. v. 3. *Et omnis qui habet hanc spem, sanctificet se, sicut & ille sanctus est.*

CAP. III.

*EX VETERIS TABERNACULI SIVE
Templi ministrorum sanctitudine colligitur
quanta opus sit sanctitate Ecclesia
ministris.*

§. **F**Verunt in Mosaica lege Sacerdotes & Leuitæ sed vmbrales, vt lex fuit vmbra futurorum Hebr. 10. v. 1. & tamen si sanctitudinem ab iis postulatam considerauerimus, quid à nobis meritissimè exigatur, intelligemus. Leu. 8. v. 7. Tunica Sacerdotalis erat hyacinthina, coloris cærulei & cælestis, vt moneatur cælestem se debere ducere vitam Leuit. 21. v. 6. *Sacerdotes sancti erunt Deo suo, & non polluent nomen eius, incensum enim Domini & panes Dei sui offerunt, & ideo sancti erunt.* Sancti erunt, cui? Deo renes & corda scrutanti, vera & interna sanctitate, non tantum fucata vel externa specie.